

Transskription

Kristina (K) gruppeinterview med C, J, E og D.

K: Nogle spørgsmål til spørgsmålene?

J: Ja, jeg synes altid spørgsmål af den art her er svære at gå udefra fordi de ikke er foldet så meget ud. Så, derfor er jeg lidt ked af at du ikke deltager, for ligesom du kunne folde spørgsmålene mere ud.

D: Ja, uddybe det.

J: Ja.

D: Ja. Det er rigtig.

K: Ja, men jeg har lidt lyst til at I...

J: ...vi ska finde vores egen fortolkning?

K: Ja, at I tænker på hvad betyder det for jer, hvad tænker I om de her spørgsmål. Så jeg har faktisk lyst til at ikke styre det for meget...men..

D: Det er ok, så må vi jo bare se hvad vi finder frem til.

K: .. at jeg ved hvad I tænker udefra det...

D: Mmmm.

K: Men selvfølgelig hvis der er noget som er uklart så vil jeg gerne svare på det. Altså, jeg vil være her, sidde her så det er ikke...

J: Mmmm.

D: Den der, hende der filosoffen der...

K: Ja.

D: Iris: du skriver at samfundskulturen giver os en særlig plads i rummet i forhold til f.eks. køn og alder.

K: Ja.

D: Kan du ikke lige prøve at forklare hvad mener du med det? Plads i rummet?

K: Jaaa...

D: I samvær med andre eller?

C: Tænker du status?

K: Ja, både status og også eh.. hvad meget plads, hvad meget plads man får og hvad m...ehm

D: Altså hvad meget magt for eksempel?

K: Ja, det bliver det jo. Men jeg tænker på hvad meget...

D: Indflydelse?

J: Hvilken rolle man spiller?

K: Ja, hvad meget man får plads i et rum. Eller hvor man føler at man ikke er hjemme i et rum f.eks., eller hvor man føler sig tryk eller ikke tryk, eller hvad der er ens eget rum er. Hvad stor og lille ens... det er det jeg tænker på, med... At det er forskellig selvfølgelig også hvorhenne men er men altså det er forskellig i forskellige lande. Og forskellig hvad for køn man er. F.eks. er kvinder måske mere bange for at gå udenfor i mørker end hvad mænd er fordi at...

D: Det er så meget fysisk taget, til rummet, altså.

K: Det er da meget fysisk.

D: Det er meget fysisk, ikke.

Bilaga 1.

K: Ja.

D: Ja.

C: Hvordan man føler sig i en gruppe, altså selvtillid og usikkerhed og sådan?

K: Nej mer i forhold til rum.

C: Ok.

K: Men hvis det kommer ind så kommer det ind altså. Men selvfølgelig har det også med de andre mennesker at gøre, hvilken plads giver de dig, eller hvilken...

C: Eller hvad tager man selv?

K: Ja.

D: Mmm.

C: Ska vi ikke tage et spørgsmål ad gangen?

J: Ja.

K: Jeg har nogen store, så tænkte jeg at man kan ligesom se: nu er det det.

J: Ok, det er en god idé.

K: Så kan man ligesom..

J: (griner)

K: (griner) var det ikke pædagogisk fint?

D: Tror du vi er synshandikappede? Det kan godt være vi er gamle men vi er ikke...

J: Jeg har nye briller, så det passer udmærket...

K: Nej... det er faktisk også så at jeg kan følge med og også ha lidt kontrol...

D: Det er ok.

K: Der er nogen sodavand og nogen ting og sager hvis det nu er...

D: Fornemt.

• **Kan man se på en krop hvem den tilhører og hvordan den person er?**

D: (læser) Kan man se på en krop hvem den tilhører og hvordan den person er?

E: Nej.

D: Hvad?

E: Nej det kan man ikke.

C: Måske lidt.

J: Det kan man da. På nogen måder kan man da godt. Fordi en person der er meget sådan forbrugende og livsnydende vil jo se anderledes ud end en asketisk idrætsrattet person der cykler hele tiden, ikke? Så der er en forskel.

D: Jo, eller en der hærger sin krop.

J: Ja også det.

D: Det er jo nærmest i hver sin ende. Du snakker om en der plejer en krop men jeg vil tænke på en der hærger sin krop.

C: Man kan måske ikke generalisere fordi der kan jo være en der ser ligesådan ud selv om personen ikke har hærget eller har nydt livet.

J: Eller har et andet stofskifte eller sådan noget.

E: Og så handler det også om hvad det vil sige "hvad en person er", eller "hvordan personen er".

J: Ja fordi noget med personlighed mener du? Ja... jeg tror det afspejler sig lidt i ens fysik også.

D: Der er sådan nogle stereotyper.

J: Ja.

D: Man kan jo bare vende det om og sige: hvordan holdningen er blevet i samfundet i dag, hvordan

Bilaga 1.

vi ser på tykke mennesker. Man ser jo ikke op til dem vel? Nærmest det modsatte. Når man ser en der er tyk - hvor placerer man den person? I hvert fald ikke højere op på rangstigen, hellere længere nede.

E: Men det er jo ikke det, det er jo hvordan personen er..

D: Ja, det er jo det der er frygteligt, det kan være en sød person i en tyk krop, ikke.

J: Ja, det siger man jo at kraftige mennesker er hyggeligere og venligere og...

D: Jeg forholder mig bare til starten af... ”kan man se på en krop hvem den tilhører”.

J: Det er med i ens valg eller ens bedømmelse, i hvert fald, hvordan man ser ud, ikke.

C: Man kan måske godt genkende en krop. Altså, hende eller ham har jeg set før, eller et eller andet. Det var slet ikke idéen. Jeg mødte en gang en pige og jeg tænkte ”den der røv kender jeg i hvert fald” og det gjorde jeg så også. Men det kan være enten det man kan kende, altså en stor hage eller store øre, men det er sjældent man kan genkende en hel krop.

E: Det kræver så også man kender vedkommende hvis det er man ska genkende.

C: Ja, det gør det fordi ellers kan man jo ikke genkende.

E: Og det her tænkte jeg ikke på at det handlede om nogen man kender.

D: Nej det gjorde jeg så heller ikke.

E: Jeg ved i hvert fald at jeg kan ikke mere. Jeg har en gang, synes jeg, kunnet se på en krop hvem og hvordan vedkommende så også er. Som dreng fordømte jeg folk, eller bedømte dem, vil jeg hellere sige. Hvis de havde rødt tøj på så var det den type. Hvis det var nogen med grønt så..

J: Det er nok lidt svagt det der..

E: Jeg var meget forenklet den gang.

J: Ja, det er man jo når man er ung.

E: Jeg er så blevet lidt mere kompliceret. Men nu kan jeg så se at det holder ikke nogen steder. Det er nogen andre ting jeg ska have fat i hvis jeg ska se på hvem og hvordan man er. Så skal det være hvordan man fungerer, hvordan man reagerer på forskellige ting. Jeg lagde mærke til hvordan vi reagerede på filmen f.eks. Det er det synes jeg er spændende. Nu ved jeg lidt om hvordan I er. Men ikke på alle punkter naturligvis for det kan man jo ikke. Men hvis det her handler om at se på en krop og så finde ud af hvordan man er, så vil jeg sige nej, det kan man ikke. Men hvis jeg ser på hvordan kroppen fungerer, hvordan vedkommende opfører sig hvordan vedkommende går, ja, der kan jeg se meget.

K: Er det ikke en også del af en krop så, tænker du?

E: Jo men det der med at man bare ska se på den. Havde du sagt som et billede eller ind i et større sammenhæng.

C: En gang kan man jo let genkende, den kan man jo bedere genkende end en ”krop”.

J: Individuel end vores gang er. Ja, det er rigtig. Jeg synes det er vanskeligt at skille på en tanken og fysikken. Jeg tænker altså er jeg - den splittelse kan jeg slet ikke acceptere. Jeg tror at de så meget går ind i hinanden at det er ... For mig er det umulig at svare ja eller nej til sådan et spørgsmål.

E: Det er det egentlig også, så derfor siger jeg nej fordi så er jeg på den sikre side.

J: Ja.

D: Mmmm.

E: Jeg har prøvet det, jeg har siddet og kikket på et billede af et menneske f.eks., det er så ikke kun kroppen men så også ansigtet. Alligevel - det ved jeg ikke om jeg rammer rigtig. Om jeg kan se noget om hvordan vedkommende er? Nej det kan jeg ikke.

J: Hitler ser sympatisk ud, så vidt jeg kan huske.

K: Lad os gå videre til næste spørgsmål

- **Synonym. Et andet ord for ”krop” - hvad ville det være?**

Bilaga 1.

E: Det kan jeg heller ikke svare på.

D: Et andet ord for krop...

C: Hylster.

D: Hvad?

C: Hylster.

D: Ja, det tænkte jeg også, jeg tænkte på en kasse.

J: Min umiddelbare tanke var "legeme", men det siger jo ikke mere, det er bare et synonym. Værdien i ord.. det er ligesom om det er lagt op til at man får en anden holdning til ordet for ens fysik med alderen og det har jeg lidt svært ved at fange.

E: Jeg tænkte mere på at der er noget der, altså, vi har jo noget der heder overkrop og en underkrop og det indbefatter ikke benene og armene. Så tænker jeg en krop - indeholder det det hele, også hovedet?

J: Ja, det må det være

C: Nej ikke hovedet.

J: Nej ikke hovedet, nej. Det er en adskillelse der mellem tanken og fysikken.

E: Der synes jeg du får fadt i noget vi fanme mangler et ord for krop på dansk og måske også svensk, det ved jeg ikke. Jeg ved ikke hvad det ska være. Et andet ord for krop. Fordi det skal jo også handle om arme og ben jo.

D: Og hoved. Det andet er jo så nærmest en torso.

E: Så er det måske det ord så.

D: Nej torso.

E: Det har vi ikke, sådan et.

D: Jeg kan sgu heller ikke tænke på det. Hvordan skulle det?

E: Har du selv et, et andet ord?

K: Nej.

E: Det får vi ikke vide, nej?

K: Nej det har jeg ikke, det har jeg slet ikke.

J: Altså det er jo fysik. Noget der er kropsligt er fysisk.

C: Tænker du også på nogle navne man brugte, nu kan jeg sgu ikke huske hvad så nogen navne, slangudtryk for kroppen? Ens slangudtryk ændrer sig med alderen, tænker du sådan noget?

K: Nej det tænkte jeg egentlig ikke, jeg tænkte mere på hvad man selv...

C: ... opfatter.

K: Ja.

E: Jeg synes vi mangler et ord for det hele fordi det er altså ikke kun torso. Når jeg kikker på et menneske så er det fra hårtop til tærerne, det er hele vejen.

D: Det er sjovt det du siger det der med kroppen. Jeg har aldrig spekuleret på det der at kroppen det kun er torsoen.

J: Uden ekstremiteterne, det vil jeg heller jeg ikke sige. Sådan opfatter jeg det heller ikke 100 procent.

C: Hvad så med legeme?

J: Det er da også det hele, er det ikke?

D: Jo, legeme det er det hele, ikke?

J: Så er krop, det er mere uden ekstremiteterne, ja det kan godt være... Så må vi have ordbogen frem.

D: Ja, vi må have fremmedordbogen frem.

J: Nudansk i hvert fald

D: Mit første ord var også legeme.

E: Men hvis jeg f.eks. siger at jeg kikker på en kvindes krop, så er det altså ikke kun torsoen, det er

Bilaga 1.

også benene og det er også frisyren, det er også håret og hovedet, men det er ikke hvordan hun ellers er. Det er rent fysisk.

D: Ja rent fysisk ydre.

E: Hvordan er fingrene, hvordan ser hænderne ud. Alle de der.. Hvis jeg skulle sige det. Men kroppen, jeg synes bare at det er begrænset hvad det..

J: Det er sådan en begreb der hedder ”kropling”. Og det er vidst en der har en meget stor krop og et lille hoved. Er det ikke det?

C: Jo, det tror jeg, jo.

J: Så er vi ude i at det er uden ekstremiteterne igen. Det er meget skægt.

D: Ja...

• **Ville du havde tænkt på samme, eller et andet ord for 20 eller 30 år siden?**

D: Hvis vi havde fundet et ord for 20 eller 30 år siden.

K: Eller bare de tanker I havde nu, havde de været anderledes?

C: Jeg tænkte nok ikke så meget på om det hed krop man fordi den var.

D: Man brugte den bare.

E: Jeg tror ikke at jeg har ændret opfattelse.

K: Så har det ændrets på en eller anden måde? Hvordan har det ændret sig så?

C: Nej ikke i opfattelse af hvad jeg ville kalde den men altså... Man passer mere på den med årene, eller jeg gør i hvert fald, fordi jag har jo misbrugt den i 58 år.

D: Ja, men det er da rigtig Altså, man opfatter jo, når nu vi ska bruge det samme ord ”krop”, man opfatter jo netop sin krop anderledes når man bliver ældre ikke?

J: Fordi man føler sig mere ansvarlig over for den. Fordi man har set at den bliver påvirket når man ikke tager hensyn til den.

D: Ja f.eks. Man er også mere tænkssom fordi den skal sgu gerne holde i den sidste stykke tid også.

J: Ja.

D: Så ens livsopfattelse, ikke fordi man absolut kryber ind i et museholdmen, men man er ikke så vild som man var for 30 år siden, vel.

C: Der er større forbindelse til hovedet.

J: Ja!

D: Ja!

J: Konsekvenstænkning, eller sådan noget, ja.

J: Ska vi skifte?

• **Er der forskel i hvordan andre opfatter dig, og hvordan du opfatter dig selv?**

C: Det er det uanset.

D: Ja, det er det.

J: Helt sikkert.

D: Vi kan jo bare se på ens børn.

C: Eller bare alderen, ikke. Vi opfatter os som unge, men børn og unge de opfatter os som ældgamle.

D: Det synes jeg også det har rigtig meget at gøre med teknologien fordi teknologien har blevet en rød linje der ligesom placerer folk for hvad gammel man er. For mange mennesker. Jamen altså. De unge tilegner sig det der livsmedie på en helt anden måde end vi gør. Der ser man tydelig alderens forskel.

Bilaga 1.

E: Det er nok rigtig.

D: Det synes jeg jeg kan se på unge jeg omgås, og mine egne unger, ikke

C: Det går hurtigt med sms.

E: Jeg kom til at tænke på en pige, hun var 20, som var blevet lidt varm på en fyr desværre der altså var for gammel. Han var 23. (de andre griner) Og så tænker jeg når jeg blev 50, det er 15 år siden, jeg er lige blevet 65, da jeg var 50 der startede jeg et forhold med en der var 29. Og vi havde ikke tænkt på om vi var, altså alderen som sådan. Er man gammel eller ikke gammel. Og det tror jeg man gjorde dengang.

C: Det tror jeg også.

J: Jeg tror det er nogen der gør. Der er nogen unge mennesker som ikke tænker på det som andre det samme gælder ældre

E: Ja det er jo altid undtagelser selvfølgelig men jeg synes de fleste. Jeg kan huske da jeg gik fra femte klasse og skulle skifte skole. Det gik ikke længere. Så skulle jeg op på en anden skole. Og hvad gammel man nu er der det kan jeg ikke huske. Så havde jeg, havde det meget dårligt fordi det lugtede simpelthen så voldsomt af mænd.

C: Var du tolv, tretten år?

E: De havde så været fjorten og femten lidt opefter, ikke. Det var rigtig modbydelig, det havde jeg det ikke så godt med.

(de griner)

J: Kom du fra et meget feminint miljø, eller hvad?

E: Det kan man ikke kalde det fordi det var også en drengeskole men det var bare små drenge.

J: Jeg snakkede med nogen for nylig om det der fænomen og vi blev enige om at man sådan cirka opfatter sig selv som 20 år yngre end man er. Prøv at se om....

D: Det er meget interessant

E: Det er slet ikke nok.

(de griner)

J: Men det vil sige man bliver selvfølgelig set som væsentlig ældre end man ser sig selv, helt utvetydig.

D: Ingen tvivl om det.

E: Indtil man bliver afprøvet i en samtale eller fysisk så opdager man selvfølgelig om man i virkeligheden er blevet for gammel eller om man stadigvæk er ung. Fordi for 30 år siden hvis man snakker om seksualitet f.eks. folk der var, hvad skal vi sige, vores forældre. De havde naturligvis ikke seksualitet.

D: Nej, det var non-eksisterende.

E: Det var passé. Det har man kun som teenager og så stopper det. Det ved alle og sådan er det og sådan ville det altid være.

J: Nej, jeg tror også det hang sammen med at det var meget teorier hvis du går lidt tilbage i tiden og det er det ikke mere. Så jeg tror ikke at unge mennesker i dag går rundt og mener at folk i vores alder ikke har seksualitet.

D: De ved godt at vi stadigvæk kan og vil.

D: De vil helst ikke tænke tanken

J: Nej, det med din egen familie, det er vanskeligt.

C: Det kan man ikke se for sig.

D: Nej. Det tror jeg er meget logisk

E: Nej det bliver nok glattet lidt mere og mere ud.

- **Kan du sætte det i et tidsperspektiv? Det vil sige; har andres og din opfattelse forandrets med tiden?**

Bilaga 1.

K: Ja, det har I snakket lidt om.

C: Ja, det er også lidt om hvor man selv er. Fordi man kan jo godt have en opfattelse af sig selv som skifter med årene også udefra hvad man laver og hvilken succes man har i sit liv på det tidspunkt. Så det kan man jo godt men det forandrer sig.

E: Jeg tror man kommer til at kende sig selv mere og mere. Jeg mener også at jeg har oplevet mange mennesker som bliver, hvad skal man kalde det, mindre tolerante eller mere selvsikre efter hånden. Der er også nogen der bliver så selvsikre så de virkelig næsten ikke tør vise det og går den modsatte vej. Men de fleste, de sætter flere og flere grænser når de bliver ældre: ”det gider jeg fanme ikke mere, nej, det gider jeg ikke mere det der”. At man ligesom tør være mere sig selv. Efterhånden som man finder ud af at måske at man egentlig ikke har lyst til og nu har jeg gjort det i 30 år. Det er slet ikke mig. Så gør man det ikke mer. Men det har man så altså fundet sig i i mange år.

D: Det er jo så en anden erfaring der har gjort... Det er gode og dårlige erfaringer igennem livet som gør at man, måske netop som du siger, at man er mere tilbøjelig at sige ”Nej det her gider jeg simpelthen ikke”.

C: Måske også muligheder. Man havde måske ikke muligheden for at sige nej før.

E: Nej, det var ikke tilladt jo.

D: Ja, det er meget rigtig.

J: Der er noget med selvtillid altså, jeg synes at ens selvtillid, ens erkendelse af hvem man egentlig er, den vokser med alderen. Og derfor så bliver man i bedere i stand til at sige nej. Men altså ”Sådan er det bare”. Så der er positive sider ved det ligesom der er diskutabile sider ved det.

E: Jeg har ændret holdning på det punkt. Lige nu sidder jeg og tænker på når jeg var til fest. Og det... jeg var altid den sidste der gik.

C: Også dig?

E: Jeg håbede altid på at der var et eller andet frækt til sidst. Det må det da for fanden snart komme. Også for den, trods alt den glæde at hjælpe til med at afslutte det og rydde lidt op og sådan noget... Det var en god følelse for mig. Det gider jeg ikke mere. Nu går jeg kl. 9 når jeg har fået forretten. Som regel gider jeg ikke spise hovedretten fordi det er for kedeligt. Og så undskylder jeg mig med at jeg har fået migræne. eller også at jeg skal ud og ryge og så bliver jeg væk. Det kunne jeg ikke tillade mig den gang, tidligere.

C: Det er også fordi man sorterer mer i tingene.

E: Ja, det har man har åbenbart fået ret til, som du siger. Med mere selvtillid, Ja, jeg har sgu ret til at mene det jeg mener. Så ska man lige finde ud af hvad man mener og så står man ved det. Og det har jeg det godt med. Så jeg går nu om ikke så længe fordi jeg skal ud og ryge.
(de griner)

K: Nu har du fået kage og så...?

C: Ska vi gå videre så?

E: Yes.

• **Filosoffen Iris Marion Young taler om at samfundskulturen giver os en særlig plads i rummet i forhold til f.eks. køn og alder. Hvilken plads oplever du at samfundskulturen giver dig?**

C: Det kan jeg ikke svare på.. jeg tager lidt kaffe.

J: Vi lever i en stærkt ensidig feminiseret tid, så der er nok noget om at hvis ikke man er kvinde og helst fra et indvandrerland så har man sværere ved at komme til orde. (griner) Det er sagt som provokation

K: Men synes du det eller er det kun en provokation?

Bilaga 1.

- J: Nej, men det der spørgsmål implicerer jo nogle forhold, nogle forskellige holdninger der har været i samfundet. Det er det der siger at den hvide midaldrende mand har været dominerende i en periode. Og det synes jeg ikke er tilfældet i kulturlivet nødvendigvis nu. Jeg synes der er en klar ændring. Men når man ser debatudsendelser fra Tyskland og England, Norden og Sverige, Danmark, så er det helt oplagt at der er fra tilrettelæggendes side er meget fokus på at de vil ikke have de her. Som i Frankrig har fire ældre mænd og en ung kvinde der ser godt ud. Sådan er det ikke i resten i Europa, vel. Det går ikke længere.
- D: Nej nej, det er nogen forandringer, ikke?
- J: I Italien går det. De latinske lænder har det stadigvæk.
- K: Kan vi ikke tage næste spørgsmål samtidig fordi så kan vi diskutere de to, de hænger lidt sammen.

• **Får man mere plads med alderen?**

- E: Det jeg tænkte på med det der, så tænkte jeg mere på Indien og kastesystem, og hvordan de opstår. Det synes jeg egentlig er..
- D: Det er noget mærkelig noget.
- J: De fastholder de roller man har..
- E: Men jeg har tænkt lidt dybt over det. Fordi har vi i virkeligheden ikke også.. Selv om vi ikke har navne på det så har vi egentlig en slags kastesystem her i landet.
- C: Du har sikkert ret.
- E: Jeg kan huske fra den gang jeg gik i skole, det var en meget fin skole jeg gik i, det var Krebs skole. Jeg var den eneste i klassen der hed Jørgensen. Alle de andre hed noget, syntes jeg dengang, fint. Og det var også, nej ikke prinser, men grever og altså fine folk. Det vidste jeg ikke før bagefter. Og så grinede de da de fik, da vi skulle fortælle hvad vores fædre var, fordi det var hvad fædrene var som talte dengang. Og min far var bogtrykker.
- D: Det var det ikke meget prestige i.
- E: De andre de var fine folk altså læger og.. altså hele tiden sådan et nummer højere. Det vidste jeg bare ikke på det tidspunkt. Og så tænkte jeg at gad vide om, er det virkelig sådan? Ja det er det åbenbart. Altså at vi deler os. Selv om vi ikke har et kastesystem ligesom i Indien f.eks. så har vi det altså alligevel.
- K: Men vi kan alle sammen genkende den her følelse af at, ligesom du siger, at man ikke helt.. det her er ikke stedet for mig (NJ telefon ringer) eller her føler jeg mig... At jeg ikke helt kan være, at jeg gør mig mindre. Det kan vi vel alle sammen genkende? At man kommer ind? Så tænker jeg er det noget måske man vælger væk mere med alderen, eller? Fordi nu siger lidt at det ikke er så meget af det. Men hvis I kan tænke hvornår er der situationer er der tidspunkter hvor alle sammen havde et andet efternavn end en selv.
- E: Jeg synes at det har taget lidt tid for mit vedkommende til at finde frem til at... Ja, nu kan jeg jo frastøde det fuldstændig fordi... Jeg fatter ikke hvis det virkelig er rigtig at vi har valt vores forældre. Der er det jo nogen der påstår. Det må jeg inddrømme, det fatter jeg simpelthen ikke.
- J: Nej det ..
- E: Men. Alligevel så har jeg, hvad ska vi sige, først opdagede at det er ligegyldig. Det generer mig ikke hvis jeg er sammen med nogen som har en finere eller højere stilling eller tjener flere penge. Men jeg lægger mærke til det stadigvæk. Men jeg har det sgu bedere. Jeg har det bedere med det med det niveau jeg fungerer og de tanker, det arbejde jeg har.
- D: Det er også noget der med alderen. Fylder ...
- E: Gad vide om det er noget som man så, hvad ska vi sige flugter sig ind i. Det her, det er altså godt nok. Så har jeg, hvis det er, det er også lige meget, så har jeg i hvert fald blevet stærkere og mere selvtillid til at sige: "Det er det, sådan tænker jeg". Det er stærkt.

Bilaga 1.

- J: Men det er jo for at du accepterer dig selv. Din personlighed er så fast formet at du ikke lider under det som du gjorde da du var barn. Det er jo meget fint. Det er jo intet der siger at dem med de gode forældre er lykkeligere mennesker eller har mere ret, eller noget, men det føler man mere når man er barn.
- C: Det er også fordi man bliver jo mere tilfreds med sin rolle, med sin plads i samfundet, for ellers ville man gøre noget ved det.
- E: Ja, sikkert.
- C: Jeg var arbejderbarn og jeg ville da godt lidt højere op på stien. Og gik på universitetet og sådan noget, men blev aldrig færdig fordi jeg blev så tilfreds med min plads i samfundet, tror jeg. Og jeg havde ikke behov for at blive færdig.
- D: Det er jo godt nok.
- C: Ja, men det er det, når det... Man ville ha gjort noget ved det hvis man ville højere op.
- J: Det er altså otte gange så svært at gennemføre en akademisk uddannelse hvis ens baggrund ikke er akademiker. Så det kan også være at du bare er kørt træet og så fundet ud af at du godt kunne klare det der hvor du var.
- C: Nej det var ikke derfor! Det var ikke derfor.
- J: Ok. Fordi det er ikke let når man ikke har det der rygstød.
- D: Det sociale arv.
- C: Jeg manglede kun den sidste del og det var sjovt. Det var ikke så akademisk
- J: Det er jo positivt.
- J: Har det så med alderen at gøre? Var der noget med at du på et tidspunkt målede så meget så du sa at det der gider jeg ikke bruge min tid på.
- C: Nej det var fordi jeg havde startet en musikskole og den blev så stor at jeg blev fuldtidsadministrator så havde jeg slet ikke tid til at gå på universitet. Da jeg så været tilmeldt i ti år uden at være derinde så tænkte jeg nu må jeg til at melde mig ud.
- D: Du har haft orlov.
- E: Men jeg ved heller ikke om det egentlig handler om alderen om man får mere plads. Fordi jeg har altså mødt, efterhånden, mennesker som egentlig ikke er ret gamle, og som faktisk fylder mere end vi var mange der gjorde.
(C:s telefon ringer)
- E: Nu er der en ny melodi.
- D: Var det ikke en musikskole du snakkede om? Ja, vi andre har jo slukket vores.
- C: Ja, men jeg er nødt til at følge med.
- E: Nå, men jeg tænker på der er nogen som, f.eks. når jeg mødt hende der der ikke var ret gammel og jeg er på alder med hendes forældre. Så tænker jeg hun har været 30 år cirka og var nået det niveau som jeg havde været 50 år. Siden vi kunne mødes – og fungere. Det har været det længste forhold jeg har haft. Så et eller andet har da fungeret godt, selvom at det er den aldersforskel. Og da tænker jeg at der er nogen der egentlig bliver, hvad ska vi sige, får mere plads ret hurtig og så er der andre der ikke får det, selvom de lever i 80 år.
- J: Men der er også noget med tidsånden, ikke. Altså vores generation er meget mere autoritetstro og ydmyge, på en eller anden måde, selvom vi har tresserne bag os, og sådan noget, ikke.
- D: Der er andre autoriteter, det vil jeg også give dig ret i. For altså, jeg måler sgu mig selv meget i forhold til mine børn, og mine børn er voksne, eller det ved jeg sgu ikke om de er voksne, men altså aldersmæssig, talende vis er de voksne. Der synes jeg at man kan se at det er.. eller... Man har jo selv givet dem de friheder, eller, det er jo det. Man har jo selv givet dem mere plads end ens egne forældre gav en plads. Den gang hvor jeg var barn det var i 60'ene. Det havde været de der, det var kunstner og sådan noget, deres unger, de kunne sgu få lov til at flippe helt ud og

Bilaga 1.

smide en bøtte maling op af væggene, det var hjemme hos kamraterne. Det var skidesjovt, ikke. Vi andre som sad i de der borgelige hjem det var fanme presset ved bordet, du, og tage fadt i sovsen, ikke. Det har man da tænkt at fandeme nej, det ska mine unger sgu ikke. Men der er jo rigtig mange der kæmper med det, i dag, altså det der med respekt, ansvar og så videre, ikke. Fordi de får lov til alt for meget, ikke. Det går den modsatte vej. Det lyder frygtelig surt gammelt mavestodder, men det er sådan nogle snak jeg har med mine unger, ikke. Fine og de fungerer fint ude i det sociale liv, men der hjemme der, der skal de altså have det læst og påskrevet, ikke. Så det der med at få mere plads - jo.

C: Det får man jo ikke når man har jo givet den væk til andre.

D: Nej det er jo det.

E: Du har givet pladsen til dine børn. Jeg har hele min plads, jeg har ingen børn.

D: Nej, ok. Så er vi to forskellige steder.

E: Men altså jeg tror bare ikke at det er alderen, alene i hvert fald. Det er klart, tidsalderen ja. Det er klart. Det er helt globalt at man. Der er mere plads. Selvom vi bliver flere på hele jorden så har vi fået mere plads.

D: Oppe i vores hoveder.

E: Også fysisk. Der bliver demonstreret mere, protesteret mere; altså ungdom mod ældre over hele jorden

D: Ok, på den måde. ja.

E: Det blev det ikke for 50 år siden. Slet ikke i den stil.

D: Next.

E: Går det fint?

K: Det går meget fint.

• **Påvirkes forholdet til sin egen krop med hvilken klasse man tilhører tror du?**

E: ”Tror du”, ja, det er meget fint.

C: Det kan jeg ikke svare på. Jeg tror det ikke.

E: Nej. Jeg har også erfaring for at det ikke handler om hvilken klasse man tilhører, om forholdet til ens krop ændres eller over hovedet eksisterer. Det gør det ikke. Der er nogen andre ting der spiller ind. Og det..

C: Nu glemte jeg, jeg det hvad heder det når man går op i sit eget ydre.

K: Narcissistisk.

J: Forfængelig.

C: Forfængelig heder det, ja.

E: Eller selvfed, heder det.

(de griner)

D: Ja. Det er det jo rigtig meget af i dag.

E: Meget af den selvfedme, den forfængelighed tror jeg egentlig er en protest, eller en demonstration, ikke protest men en demonstration. Der er ikke så meget hold i den. Det vil vise sig. Fordi det vender igen. Men jeg tror at det er sådan en demonstration.

A. Hvis man tænker på fitnessdyrkelse så tror jeg at der er en klasseforskel. For fitnessdyrkelsen den ligger i middelklassen. Hvis man er tilstrækkelig langt ned i det sociale system, så rager det én en høstblomst

E: Så er det der jeg er.

J: Og modsat... Nej, nej det behøver jo ikke være entydig derfor du godt .... (de griner), men hvis du er tilstrækkeligt højt oppe i systemet så gider du heller ikke det der.

E: Så er det der jeg er. I hvert fald rager det mig en høstblomst.

Bilaga 1.

(de griner)

D: Det er jeg ikke helt enig i.

J: Du har en stærk personlighed.

D: Jeg synes ikke det er sådan.

J: Du mener ikke at det er middelklasseverdier det der med at man skal ud og løbe og blive sund.

D: Det har bredt sig så meget at det går fra top til bunds.

J: Det er også rigtig

D: Det spreder sig også over vidt mange aldersklasse. Problemet er at det er blevet uacceptabelt ikke at gide det. Det er det der er mest pisseirriterende.

J: Det er også uacceptabelt at spise for meget og ryge og...

D: Ja, ja. Jeg var på tur med min hund så kom jeg til at råbe af sådan en tung hæsblæsende, mig og min hund "Så slap dog af for helvede vi har fri". Jeg gik med en smøg i munden. De så dybt bestyrtet ud.

J: Taber tænkt de.

D: Jeg manglede bare den der hof. Jeg har en snobbed hund.

J: Får du penge for at lufte den der hund.

(griner)

D: Nej. Så jeg synes absolut ikke at det er klassebestemt. Det synes jeg sgu ikke. Jeg synes det spreder sig rigtig meget.

E: Om forholdes påvirkes. Mit forhold til min krop påvirkes ikke af hvilken klasse jeg tilhører. Det tror jeg ikke på, hvis det er det.

D: Nej, det tror jeg ikke.

E: Nej jeg har en anden forklaring på det. Men det går vi ikke ind på nu. Nej, det tager for lang tid.

• **Findes der en idealalder enligt samfundet og medier? Enligt dig?**

D: Hvad var det "enligt" betyder.

K: Ifølge.

J: Enligt (griner). Ja..

E: I hvert fald for samfundet skyld så er det under pensionsalderen.

J: Ja, først i fyrene, ikke?

D: Masse erfaring men ikke så gammel endnu.

J: Ja! Værdier.. jeg ved ikke om det er samfundet som helhed...

E: Det er det vel også.

J: Ja fordi det er jo meget funktionelt rettet.

E: Man kunde jo godt sige at det er en meget, hvad heder det nu, ungdommelig altså fra helt ned fra 12 års alderen eller yngre, også og op til 18-20 stykker. At det også er en idealalder for meget gamle politikere f.eks, fordi de satser meget på ungdom og sport og den slags ting.

J: De har jo ikke stemmeret der.

E: Nej men hvis man satser på den slags så giver det mange stemmer.

J: Ja, ok, familieværdier eller...

C: Politiker er jo ikke alene samfundet.

E: Nej det er de ikke.

C: Media, jeg tror da ikke de går så meget op i alderen. De går mere op i hvor der er skandale og hvor der egentlig er... Kongeligheder og sådan.

E: Så derfor samfundet handler så ikke kun om det med penge. Fordi så er det altså de erhvervsagtige der er de bedste. Det ved jeg ikke. Jeg er i hvert fald... Hvis det er egentligt mig så er jeg ligeglad.

D: Jeg tror idealalderen ligger mellem 30 og 40.

Bilaga 1.

C: Idealalderen for mig den følger meget godt med min egen alder. Når jeg var 20 var det godt at være 20, nu er jeg snart 60 og nu er det godt at være 60.

D: Så har jeg det også.

E: Jeg er også lige mit i mit esse.

J: Ja, det vil jeg også godt skrive under på men ifølge samfundet..

E: Det kommer an på om det er økonomisk eller hvad samfundet... Samfundet – det er ligesom et ord vi har et ord på dansk der hedder almenvellig. Det er der næsten ingen der ved hvad betyder. Det er sådan noget ”alle”. ”Alle” – det kan vi ikke bruge til noget.

J: Samfundet har f.eks. en pensionsalder som gør at vores aldersgruppe, på en eller anden måde, begynder at blive set på som nogen der ikke mere er betydende for udviklingen, ikke. Der synes jeg at der er... glider vi ud af en idealalder, fordi vi ikke bliver betragtede som vigtige og toneangivende og fornyende og skabende mere. Og det er diskutabelt når vi bliver 100 raskt væk nu om dage.

D: Ja det er det.

E: Den der pensionsalderen sat op jo fordi vi bliver jo selvfølgelig både 70 og 80 og kan sagtens klare os selve.

D: Skub efterlønnen til først i 80.

J: Hjælp folk på en anden måde altså.

E: Der er ikke nogen idealalder. Det kan vi ikke...

J: Nej det kan vi ikke acceptere.

K: Meget enighed...

E: Vores alder; det er det bedste.

• **Er der forskel på hvilke relationer man vægtlægger i forskellige aldre?**

J: Ja, det må det være. Det må det være. Sådan som helt lille er man mest glad for husdyrene. (de griner) Så bliver det noget med ens jævnaldrende og så bliver det, så bliver det dem der er lidt ældre en en selv. Der er sådan et vist skub. Og så måske i vores alder er det dem der er lidt yngre end en selv. Et vad jeg ikke?

C: I vores alder der har man måske færre og bedere venner. I stedet for en hel masse man kender

E: Jeg har aldrig haft mere end tre venner, jeg har talt, jeg har virkelig prøvet at se. De relationer jeg har lagt vægt på og det må jeg inddrømme, det startede i børnehaven det er jo pigerne og det er det stadig. Det har ikke ændret sig. Det er stadigvæk det jeg lægger vægt på det er kvinderne. Jeg har forbindelse til mange af mine ekskærester og det kunne vi havde snakkede om tidligere fordi der var noget med om hvordan andre ser på en selv eller hvordan vi ser på os selv. Mine ekser, de er lykkelige for at have sluppet af med mig. Men de husker stadigvæk, trods alt at når, hvad skal vi sige, hvad givende det var på det tidspunkt. Jeg tror ikke jeg har ændret, og jeg er stadigvæk lige tosset også med hensyn til det jeg beskæftiger mig med. Det er stadigvæk det samme. Min relation, og hvis det er relationer til andre mennesker så er det...

J: Jeg synes det overlapper med det andet spørgsmål. Ska vi ikke have dem sammen?

E: Nå, ja.

• **Hvad er seksualitet for dig? Hvordan har det forandrets?**

C: Ja, det er jo en livskraft. En livskraft, en motor. Og den har ikke ændret sig

J: Det synes jeg også er chokerende i virkeligheden. Jeg forventede egentlig at man i en vis alder ville det få en mindre betydning. Og det synes jeg egentlig ikke.. det er irriterende... Det fylder jo fanme meget.
(de griner)

Bilaga 1.

- E: På den anden side ved vi jo sikkert allesammen at der er mange der har problemer. At seksualiteten er gået til nul. Men hvis det handler om os fire der er tilstede her, altså du er her jo også, men os fire der så. For mit vedkommende det eneste der er væsentligt. Hvis jeg har en topliste så er seksualiteten øverst. På første plads seksualitet. Så kommer musik. Så er der egentlig ikke mere.
- C: Nej, jeg kan også godt lige mad.
- E: Nå ja ok, tredje pladsen. Det er også væsentlig
- D: Jeg tror også jeg har de der, musik og sex.
- E: Det der kan have ændret sig. Det er så ikke bare mig. Jeg kender nogen som først før nylig som 40-årig har opdaget hvad deres seksualitet egentlig var og hvad der egentlig tændte. Som en af mine venner så der han havde mødt en ny pige så havde han fortalt mig at ”ved du hvad, jeg troede sgu den var død”. ”Og det er den ikke?” ”Nej!” Og så var det pludselig gået op for ham hvad han egentlig tændte på. Han havde altid opført sig anderledes seksuelt. Men det var ikke det der ville noget. Så det der viagra han havde forsøgt med sin første kone det brugte han ikke mere.
- C: Der er jo to til sex. Hvis det skal være godt. Så skal der være mindst to.
- E: Det betyder meget. Så er det klart hvis man så kan komme langt ind og så inddrømme hvad der egentlig er interessant, hvad man egentlig tænder på.
- C: Men han har så åbenbart først opdaget det.
- E: Ja, han blev forskrækket på det her tidspunkt. Jeg må inddrømme at der er ikke noget der er kommet bagpå mig. Det har jeg vidst tidligere. Det er det samme stadigvæk. Det har ikke ændret sig, men jeg ved det har ændret sig for mange.
- J: Jeg synes godt man kan sige at der kan ske en forandring med hensyn til æstetikken til glæden ved noget af det seksuelle som man måske bare har sådan været mere rettet mod aktiviteten. Så kan det godt blive mere æstetikken. Jeg forstår godt at ældre mænd godt kan lige smukke marmor-figurer af kvinder. Det interesserer mig ikke, for helvede, vel. Men det synes jeg er en udvikling der er positiv fordi det er jo en transskribering, en omskrivning af libidoen på en måde som gør den, for lov at leve videre..men ikke nødvendigvis i den form som teenagerens. Jeg synes godt man kan se en forandring.
- C: Idealkvinden ændrer sig jo også. Når man var 20 var det hende den lille tynde, ikke. Og det er ligesom det med alderen, ikke. Så min kone var mer sul på kroppen så passer det til mig Jeg følger med. Min opfattelse af hvad der bedste er. For nu er jeg ikke til de der små. Nu skal der være lidt sul på kroppen. Samfundet er skidegodt indrettet, det må jeg sige.
- J: Det er der de katolske har problemer.
- C: Men det er jo også unaturlig deres liv.
- J: Ja, det må man sige.
- J: Ska vi skifte?
- C: Ja.
- K: Ja.

• Er der forskel i hvilke fysiske aktiviteter man laver i forskellige aldre?

- C: Det behøver det vel ikke være. Altså på et tidspunkt bliver det sat naturlige grænser.
- D: Ja, det gør det!
- C: Jeg laver de samme ting. Jeg er ikke blevet nødt til at skrue ned endnu pga alderen.
- E: Nej det har jeg ikke.
- D: Nej heller ikke mig.
- E: Vi er ikke gamle nok, så.
- D: Vi er ikke smæderede nok.

Bilaga 1.

- J: Jeg tror der er forskel med vores ernæring og sådan noget, at det når os meget senere forhåbentlig. Eller ikke forhåbentlig, helst ikke fåreløbelig.
- K: Det behøver ikke være kun pga fysik, det kan jo også være lyst til forskellige fysiske aktiviteter.
- J: F.eks. racercykler og sådan noget, der meget ofte i vores alder der kør på dem og jeg tænker ”Nå for søren, kan han det?”. Det er jo en individuel aktivitet så det er ikke noget man gør for nogen andres skyld, det er ikke prestige, så det må være lyst.
- C: Altså jeg har ikke noget bud.
- D: Det eneste jeg kan sige er. Altså jeg er håndværker der taler det sit tydelige sprog fordi mit arbejde også er fysik aktivitet.
- J: Det er klart.
- D: Der kan jeg jo godt mærke det. Altså jeg kan ikke det samme som for 20 år siden.
- C: Det er den samme aktivitet men det er bare ikke lige så meget.
- D: Det er bare et andet gear, ikke. Det er sådan set kun mængden at jeg ikke kan nå så meget som jeg kunde når jeg var 20 år. Det er måske det samme. Man ska passe på sin krop . Jeg har brugt min krop hele livet, ikke. Og den har nogle skavanker den er slid op hist og pist, ikke. Så det kunne... Mange i min omgangskreds, de har fået store forandringer på deres fysiske muligheder og aktiviteter fordi deres krop er smæderet. Så der er det jo meget forskel på branchegrupper. Jo, jeg synes der er en forskel. Ikke **hvad** man laver men **hvad meget**.
- E: Det eneste jeg har lavet om. Når jeg var yngre der spillede jeg harmonika og kontrabas, da jeg var dreng. Det gør jeg stadigvæk. Men nu spiller jeg også noget der heder hakkebrat. Jeg spiller stadigvæk lige så hurtig som dengang. Jeg har ingen problemer med at spille hurtig. Hvis det er det. Og jeg ved ikke, jeg har ikke nogen idé om jeg skal stoppe. Jeg er ikke færdig med at spille endnu.
- D: Men spil, er måske også lige... Det er selvfølgelig, nu sidder vi måske i hver vores ende, ikke. Når jeg taler fysisk aktivitet. Jo,jo selvfølgelig at bevæge. Jeg spiller også på guitar og trommer, så jeg ved da godt hvad det er. Der synes jeg ikke der er nogen synderlig forskel. Det er på et mere voldsomt plan at fysikken begynder at have indflydelse på de aktiviteter du laver. Man kan sagtens spille lige så hurtig som man kunne for 20 år siden. Man kan måske nogen flere kneb end man kunne for 20 år siden.
- E: Jaha, det er også rigtig nok.
- D: Det må man da håbe, at der er sket noget.
- K: Mit spørgsmål er ikke kun om det er fordi at man kan eller ikke, men også om man har lyst til forskellige ting i forskellige aldre Om man har lyst til når man var ung havde man lyst til at spille fodbold og være sammen med andre og nu har man mer lyst at cykle ellene. Ikke kun hvad det er man er forhindret til men også det der giver gode fornemmelser.
- C: Der er heller ikke en ændring hos mig.
- D: Nej heller ikke for mig.
- C: Så vi kan gå videre.
- J: Nej... Jeg kan godt forstå den retning du peger på. Men jeg kan ikke sige med sikkerhed jeg er sådan en team eller holdspiller i fysik aktivitet sport. Men det har jeg aldrig været. Min lyst har heller ikke været det når jeg var ung. Så det kan ikke bruges. Sorry.

- **Iris Marion Young diskuterer også forskelle i at opleve sin egen krop som et subjekt eller et objekt (eller begge dele samtidig). Et subjekt fokuserer på at gøre og et objekt på at være. Hvad tænker du om det?**

K: Ja, så er det hende der igen. Iris.

C: Ja, hvad skal vi sige til Iris?

Bilaga 1.

- K: Kan I genkende det eller tror I at det er.. Kan I genkende det i jer selv eller genkende det på andre?
- C: Det jeg umiddelbart tænker om det er at bruge min krop som subjekt, det er at bruge min krop til ting jeg godt kan lige f.eks. at spille badminton eller svømme eller dyrke sex eller et eller andet. Og så hvis man skal tænke på som objekt så er det for velvære, soldyrke, et eller andet. Jeg ved ikke om det er det du tænker på, men det er de tanker jeg umiddelbart får.
- K: Så du kan godt genkende at du har begge to.
- C: Ja.
- K: At du vælger.
- C: Ja, så går jeg til sauna. Så er det for velvære.
- J: Kvindebevægelsen har jo fokuseret meget på at mænd gør kvinder til objekter. De få gange i mit liv hvor jeg har oplevet den anden vej rundt da har jeg ikke syntes at det var et problem. Det er så sjældent det sker for mænd.
- K: Hvorfor tror du det ikke at det er et problem.
- J: Det er jo det kønslige, kropslige, kødslige som bliver dominerende i oplevelsen fra den anden side. Og det oplever kvinder meget men mænd oplever det mindre. Fordi mænd er vant til at skulle se sig selv som handlende, som den der bringer...
- C: Jægeren.
- J: Jægeren. Den der bringer byttet hjem og så er det byttet der bliver respekteret.
- K: Kan du genkende det?
- J: Den rolle kan jeg godt genkende. Men jeg kan ikke se at den er et problem. Jeg har svært ved at forstå at den er et så stort problem, eller har været et stort problem for kvinder: det er det jo ikke mere fordi de har overtaget autoriteterne så det kan jo næppe være et problem...
- E: Der er mange mænd der har problemer i den retning hvis ikke de har mulighed. Arbejdsløse f.eks. der ikke har mulighed for at vise at de duer til noget. Lige nu tænker jeg mest på indvandrere her i landet. Jeg kender nogen jugoslaver og tyrker f.eks. som synes det er forfærdeligt pinligt at det ikke er dem der tjener penge. Og et enkelt tilfælde hvor det altså er konen der har den store løn. Det er slemt.
- J: De kom her med kulturer hvor det er meget tydelig endnu.
- E: Jeg ved også så til gengæld at lige det modsatte eksisterer altså også i andre lande. Nu tænker jeg på et matriarkat derover i Kina, i vest Kina. Jeg ved ikke hvad langt der er, jeg kan ikke huske hvad det er det heder. Der er det kvinderne der afgør det hele. Mændene skal ikke gøre sig fortjente til noget. De ska bare fungere. Men altså, de skal ikke.. der er ikke nogen gevinsts ved at vise sig frem som et eller andet som den som f.eks kommer med byttet. Det ordner kvinderne. Det er den modsatte ende. Her findes det mange af de der indvandrere der, og i øvrigt også andre, der kæmper med, hvis ikke de har den højeste løn i familien eller slet ikke nogen løn, er på understøttelse af en eller anden form. Så er det ikke særlig godt. Så kender jeg også nogle, og sådan er jeg blandt andet også selv, at jeg ville have det yndigt hvis jeg mødte en der tjente det tidobbelte.
- C: Ja!
- J: Så ville jeg heller ikke have noget problem.
- D: Nej.
- E: Nej, så ville jeg have det travlt med alt det jeg ville, som jeg egentlig går og laver alligevel. Men mit statusfølelse. Det rører mig koldt, sådan noget. Jeg er helt ligeglad. Men jeg ved der er nogen der har mange store problemer med det der.
- J: Men vi har jo heller ikke nogen machokultur som de latinske lande eller Sydeuropa og Centraleuropa. Vikingeverden har været en helt anden opdeling. Jeg tror aldrig vi har haft et problem.

Bilaga 1.

E: Måske har jeg været makedonier i mit tidligere liv?

E: Vi har da tænkt over tingene.

C: Kan vi lægge Iris på is?

K: Nej jeg vil faktisk. Fordi jeg syntes det var lidt spændende. Du sa at du ikke har nogen problemer når du har følt dig som et objekt. Er det noget I andre også kan genkende at være et objekt, når det sker, hvis det sker, at det er noget dejligt, at det er noget positivt.

E: Jeg har en gang blevet voldtaget af tre piger men det, altså. (de griner) Det der irriterede mig det var at det var det eneste, det var ikke seriøst, vel. selvfølgelig er det ikke det. Alle havde drukket og vi havde drukket allesammen. Det var ikke det jeg ville, ikke med dem i hvert fald. Og så tre på en gang. Jeg troede først det var lidt af en selskabsleg, det var det ikke. Toppen blev revet i stykker. Det var alvorlig. Ellers så tænker jeg bare ”Herregud det...er ligemeget”.

J: Led du så af det?

E: Overhovedet ikke. I dag kan jeg sidde og synes det var morsomt. Jeg kan godt huske at jeg blev gal. Men ikke fordi at jeg blev betragtet som et objekt. Det ville jeg ikke have noget som helst imod. Hvis det er det.

C: Det tror jeg ikke at vi mænd har så meget imod.

J: Det er den der ”Cita de donna” eller ”kvindebyen” som den hedder i Fellini.

D: Machello.

K: Men oplever I også at I blev set som objekt og hvornår oplever I det?

C: Altså jeg som musiker i mine unge dage. Det var mere fordi min rolle, ikke, det var jo ikke fordi jeg var jeg.

K: Men var det ikke fordi der gjorde du noget.

C: Ja, jeg gjorde noget.

K: Der spillede du jo. Der gjorde du jo noget. Så var du vel ikke objekt.

C: Jeg var jo objekt for de piger, hvis du forstår.

J: Som musiker. Som mand og musiker og ikke andet.

C: Ikke som C men som mand musiker.

E: Ikke nødvendigvis som udøvende musiker.

J: Nej, det er det.

K: Mmmm.

C: Men det var da ikke noget jeg havde noget imod. Det var da meget dejligt at de sidder hyler og skriger over en.

K: Hvad tænker I så det er at kvinder... Hvorfor kvinder har så meget imod, eller hvorfor det har været så meget kamp imod at være objektificerede? Hvorfor er det forskelligt for mænd og kvinder? Generelt.

C: Det handler om to ting fordi kvinder de er trætte af at blive overbegloede af alle de hanhunde. Og så fordi kvinder har en anden syn end mænd.

K: Uddyb det.

C: Altså vi kan jo godt tænde bare på en krop, som regel. De fleste kvinder de ska faktisk have mere følelser til, ikke. Det er ikke nok med at svire.

D: Mere indhold

C: Indhold og følelse og nærvær.

K: Så derfor er det irriterende at blive objekt selv fordi man..

C: Jeg tror at kvinder bliver trætte af det der overfladiske, overbegloede begloning. Det er min teori.

K: Hvad tænker I andre om det?

J: Jeg synes også der er noget uforpligtende i det som er behageligt. Fordi det er i modsætning til at

Bilaga 1.

jæge og at det ikke er den det man laver, det man bringer hjem, det man skaber som de værdier. Så er det noget med at være i eksistensen. På den måde synes jeg egentlig det er rimelig uproblematisk, eller behageligt som du vil. Fordi der ikke er, altså man bliver respekteret for det man er, som kønsvæsen for den sags skyld.

- D: Jeg kan godt forstå at det er så selvfølgelig stadig at man, at kvinder identificerer sig som objekter. I forhold til deres indhold. Det var meget mere før i tiden altså hvor... Det der i Frankrig hvor der sidder tre ældre mænd og diskuterer og så en meget ung dame. Det er jo sådan et meget godt billede på at man ikke bliver taget seriøst for den man er. Som person, men det kan jo også være hvem man er i et fag og sin rolle i samfundet. At det er vigtigere hvordan man ser ud. Det kan jeg sgu godt forstå er pisseirriterende, men jeg ville da synes jeg skulle vende den om. Så ville jeg tænke hold da kæft det er da fedt med alle de piger. Det er det det er så sjovt med den her diskussion.
- C: Der er jo også mange piger der nyder opmærksomhed. Der er jo ikke alle der er.
- D: Nej, nej, det er jo trods alt en tiltrækning af de to køn ikke. Så det kan da ikke kun være one-way og det er det da heller ikke. Kvinder kan jo også godt lide at se ”åh, der er en hel masse der kikker på mig”. I feste sammenhæng eller what ever. Det kan godt være de bliver trætte af det. På den anden side, når man ser tøjmode og sådan noget, ikke. Jeg mener der er ikke meget der bliver overladt til fantasien. Det er da en rimelig stor udstilling fysisk og den kan man jo ikke forvente at den ikke bliver modtaget af det modsatte køn til at lige gå og ” det ser da godt ud”. Det er det da ikke noget nedsættende i. Ikke i mine øjne. Kun hvis man keder det sammen med at det kun bliver det og ikke hele personen.
- E: Hvis vi nu går 500 år, 1000 år tilbage og ser på hvad kvinderoller var den gang og hvad manderoller var. Så tror jeg at det havde været den der med samleren, jægeren, der kommer hjem med byttet. Så ordner familien, eller kvinden måske, det der hjemme og bestemmer hvordan det skal laves og så videre. Og der er det jo selvfølgelig hende der bestemmer. Men i det øjeblik vor vi begynder at fungere mere egalt. Altså kvinder der begynder også at ville væk hjemmefra, eventuelt mænd der skal blive hjemme og passe børn osv. Så kræver man selvfølgelig, så kan man jo ikke rigtig forstå hvad fanden kan man ikke få det samme hvis man laver det samme. Hvis det arbejde koster så og så meget, eller det giver så og så meget i løn, så skal det gøre det uanset om det er mig eller Kristina der laver det. Og det er det så ikke. Så kommer det pludselig en kamp om kønsberettigelse, eller ligeberettigelse mellem kønnene. Og der har vi så været lidt langsomme til at forstå at det er fuldstændigt ligegyldigt hvem der laver det. Hvis de bliver lavet godt så er der belønning. Bliver det ikke lavet godt bliver du fyret. Men det handler ikke om det der med at kvinder føler sig som objekter.
- J: Jeg så en engelsk eller amerikansk undersøgelse for nogle år siden om mande og kvinde magasiner. Hvor de havde spurgt en masse ud og det gik så på at kvinderne de ser på hvordan andre kvinder ser ud og relaterer på den måde til de magasiner de får fat i. Kvindeblade handler om kvinder hvor mandeblade, som nogle har bemærket, handler meget om det modsatte køn. Og det vil sige at manden i realiteten ikke ser sig selv som i konkurrence med nogen når han sidder med sit mandeblad der. Det gør kvinden altså. Der er forskellige indgangsvinkler til en forståelse. Jeg synes det underbygger lidt det du sa før.
- D: Der er jo også de nye type blade for mænd. De begynder at spejle det samme som damebladene altid har været på. Kvinder kikker på kvinder. Men i mandebladene altså...
- J: Det er jo så fordi vi bliver mere og mere narcissistiske, har jeg indtryk af..
- D: Så kikker man på sig selv. Det handler jo meget om mænd. Mænd der gør dit, mænd der gør dat. Og tøj og...
- J: Hvilken bil de har og...

Bilaga 1.

D: Ja, præcis. Der har det skiftet rimelig karakter fra rapport og hvad fanden det ellers var. Der var kikkerten helt kørt ind på ganske bestemte ting, ikke.

K: Mændene er ved at blive mere objekt måske?

C: Ja, de der metroseksuelle, den nye type der.

D: Ja, det er sådan min oplevelse af det. De er blevet meget mere forfængelige, mænd. End de var tidligere. Jeg kan bare se på mine egen knægte. De går meget mere op i tøj og...

C: ...makeup og...

D: Ja, ja, det siger jeg også. Hvis der er en af dem der har været for længe ude "Kan du ikke se at komme ud fordi nu må morgenmakeupen være lagt" "åh hvad fanden mener du med det"...."Står der og piller øjenbryn altså "come-on" kom ind i kampen. Der er de blevet meget mere forfængelige, ikke. Derfor tror jeg at det der metroseksuelle eller... Det tror jeg kommer mere ind.

J: Ska vi tage sidste?

D: Er der mere?

K: Ja.

D: Last one.

• Hvad gav filmen dig for tanker og associationer?

C: En rigtig sød film. Kærlighed.

D: Varme.

C: Det holder hele livet.

D: Mmm, den var meget fin.

C: Også seksualitet.

D: Ja "kom". (griner) Det var meget fint.

E: Jeg tænkte egentligt mere på, selvfølgelig det er altid, det synes man nok er lidt smukt; at se at der er nogen der bliver forelskede som unge og så er de det stadigvæk som gamle. Det er et ukendt fænomen i min familie.

C: Men det er også smukt.

E: Men det er smukt, ja. Men det som jeg egentlig havde tænkt på generelt, det der dukker op er.. Har I set den der... Hvad meget vi ligner dyreverden. Hannerne gør hvad de kan for at dupere og føre sig frem sig for at vise at de duer til noget. Og hunnerne spotter dem og det er dem der bestemmer.

C: Og så en klo i dem.

E: Og så er det den her vej min dreng. Ikke dig, men dig. Der er nu altid undtagelser selvfølgelig men det store i det i dyreverden. Hannerne viser sig frem som de mest farverige og så videre og skal dupere og kæmpe om første pladsen. Gevinsten det er hunnerne. Hvis ikke hunnerne altså vender sig og siger at det vil vi ikke. Det er dem der bestemmer. Til syvende og sidst så bestemmer kvinden.

D: Hvad er det der åndssvage udtryk: "Bag hver stærk mand står en kvinde". Åndssvage politikerslogan what-ever, erhvervslogan.

J: I gamle dage sa man at det er kvinden der vælger den mand der vælger han ska vælge hende. Men sådan er det jo ikke mere.

D: Nej, er du gal. Det var anderledes at det var hende der gik hende og tog ham med. selvfølgelig, som du siger, at i dyreriget, nu er vi jo også selv dyr. Måske lidt mere ophøjede. Billedet har jo rigtig meget været at det er mænd der går ud og kikker piger ud, ikke, og så får fadt på dem. Det var det modsatte. Det var jo hende der fandt ham. Det er måske noget af det som jeg synes har

Bilaga 1.

været mest irriterende. Det er til fester man har været på , hvorfor fanden at det ikke er pigerne der kommer op og ligesom siger: ”har du lyst til at danse”. Jeg har altid følt at det var fuldstændig latterlig at man skulle. Derfor har jeg også sagt at jeg gider ikke danse, de kan kræfteme komme til mig. Det synes jeg var så latterligt at vi skulle løbe rundt der... Den gør det modsatte ikke. Det er hende der går til ham.

E: Jeg har det også modsat. Jeg klirener ikke efor nogen. Hvis det hed det, dengang.

D: Ja, det hed det.

E: Jeg opsøger ikke et forhold, jeg bliver opsøgt. Og sådan har jeg set i mit studie af mennesker. Det er ikke engang kønsbestemt men det har vi gjort det til. Sådan så at det er hannerne der ska være de opsøgende og hunnerne der så tager imod og godkender. Det er ikke..

C: Er jo ikke allesammen.

E: Det er meget meget individuelt. Men i dyreverden der er det i de fleste tilfælde. Der er det. Hannerne kan godt gå til angreb men det er hunnerne der bestemmer.

D: At blive ædt af hunnerne bagefter når det er gjort, altså. One time in a life.

J: Jeg vil sige det var også en sjov følelsesnøgle som det ur, den genstand. I det tilfælde et ur fordi det skulle vise tidsdimensionen. Jeg kunne meget godt lige det at der er sådan en, at lægge en følelse i en ting så at en ting bliver en nøgle til en hel verden. Det fascinerer mig.

E: Og jeg kom til også at tænke på en russisk film jeg så, nej ikke en film, det var en dokumentarudsendelse om en russisk kvinde på et eller andet meget meget isoleret sted, hvor hun boede i et skur. Der havde hun boet i mange år. Så var der en journalist der havde fundet derned. Han ville interviewe hende og høre hvordan hun havde klaret sig selv og hvorfor og hvordan og så videre. Hun var over firs. Og så spørger han på et tidspunkt.. Det er faktisk mægtig charmerende og mægtig morsomt. Hun har to tænder, en i hver, en i under og en i oven. Og så spørger journalisten: ”Har du boet her i hele dit liv”. Nej, ikke endnu, siger hun så.
(vi griner)

E: Det er flot, ja. Det kom jeg til at tænke på med den her film.

K: Er der noget andet I har lyst til at sige som I tænker på med de her temaer jeg har taget op.

E: Jeg kunde tænke mig at spørge dig hvad du får ud af det.

Vi afslutter interviewet.